ומיהו ההיא מיכא לשנויי דנהרג מיצטריכא ליה דהוה מימנא דווקא מת מעצמו דמוכח מילתא דנפל הוא וכן פירש שם בקונטרס דמת מעצמו לא מיצטריכא ליה דאין פודין להא כתיב (במדבר יח) ופדויו מבן חדש תפדה אבל נהרג מיצטריכא ליה לאשמועינן דלא אמרינן דאי לא קטליה הוי חי ולאו נפל הוא ולפרקיה וקשה לפירושו דופדויו מבן חודש גזירת הכתוב הוא ולא לאפוקיה ממורת נפל אלא לפיליו קיס ליה בגויה שכלו לו חדשיו אע"ג דמהכא נקיט דכל שעה לי' יום בלחש אינו נפל מידי דהוה אבן שמנה ימים דבהמה דלפינן מינה דאינו נפל אע"ג דגזירת הכתוב כי קיס לן בגוויה שכלו לו חדשיו כדמוכח בפ"ק דלחש השנה (דף ו:) דאין מונין לו אלא משעת הולדה [2] ועוד אמרי' בפרק יש בכור (נכורות דף מט.) גבי פודה את בנו בתוך שלשים יום ומתאכלו המעות בתוך לי' יום אין בנו פדוי עוד אמרי' בירושלמי בפ"ק דקדושין גמרא בהמה גסה ניקנית במחיר [3] רבי יהודה אומר שאל רבי אלעזר בכור שנטרף בתוך לי' יום א"ל דומה לו כמי שמת ופטור ממתן מתנות שלו כן ואי בנהרג מאי שייך למימר כמי שמת ומפרש ר"ת דנטרף [4] איינו דנעשה טריפה אע"פ שחיה יותר מל' יום וכיון שיש לו שני לחשים איינו טריפה דכל יתר כמבטל דמי. מ"ר ר'):

מה להלן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד בו'. וא"ת אי מה להלן במקום בשר אף כאן במקום בשר [5] פדמתו. מ"ר [6]:

האי מאן דחייטיה לגלימיה לא עבד כלום דבמאן דשריה [דמי]. פירש בקונטרס בגשון [7] אחר שנכפל עליהו ותפרה שלא תשוב לאיתנה אפ"ה לא עבד כלום ולא [8] היה לו לפרש כן דלקמן בפ' התכלת (דף מא.) תניא טלית כפולה חייבת בציצית וכי שמעון פוטר ושון שאם כפלה ותפרה שחייבת אלמא שחייבת במקום הכפילות להטיל שם ציצית ולא אמרינן כמאן דשריה דמי ויועילה ציצית שבקרנותיה:

הדרן עלך הקומץ את המנחה

[1] אך חלק שאני הכא דבגולגולת תלא רחמנא אמר מר ידך זו קיבורת מנלן דת"ר [2] על ידך זו גובה שביד אתה אומר זו גובה שביד או אינו אלא על ידך ממש אמרה תורה הנח תפילין ביד והנח תפילין בראש מה להלן בגובה שבראש אף כאן בגובה שביד רבי אליעזר אומר אינו צריך הרי הוא אומר [2] והיה לך לאות [3] לך לאות ולא לאחרים לאות ר' יצחק [3] אומר אינו צריך הרי הוא אומר [3] ושמתם את דברי אלה על לבבכם וקשרתם שתהא [4] שימה כנגד הלב ר' חייא [5] ורב אחא בריה דרב אויא מכוין ומנח ליה להדי ליביה רב אשי הוה יתיב קמיה דאמימר הוה ציריא בידיה וקא מתחזיין תפילין אמר ליה לא סבר לה מר לך לאות ולא לאחרים לאות אמר ליה במקום לך לאות איתמר [2] גובה שבראש מנלן דת"ר בין עיניך זו גובה שבראש אתה אומר זו גובה שבראש או אינו אלא בין עיניך ממש נאמר כאן בין עיניך ונאמר להלן [4] לא תשימו קרחה בין עיניכם למת מה [5] להלן בגובה שבראש מקום שעושה קרחה אף כאן בגובה של ראש מקום שעושה קרחה ר' יהודה אומר אינו צריך אמרה תורה הנח תפילין ביד הנח תפילין בראש מה להלן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד אף כאן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד לאפוקי בין עיניך דאיכא בשר [6] ושער דאיכא שער לבן ואיכא נמי שער צהוב: ארבע ציציות מעכבות זו את זו שארבעתן מצוה אחת: מאי ביניייהו אמר רב יוסף סדין בציצית איכא ביניייהו רבא בר אהינא אמר טלית בעלת חמש איכא [7] ביניייהו רבינא אמר דרב הונא איכא ביניייהו [7] דאמר רב הונא [2] היוצא בטלית שאינה מצוייצת כהלכתה בשבת חייב חטאת אמר רב שישא בריה דרב אידי [2] האי מאן דבצריה לגלימיה לא עביד ולא כלום שוייה טלית בעלת חמש אמר רב משרשיא [2] האי מאן דצייריה לגלימיה לא עבד ולא כלום מאי טעמא דכמאן דשריה דמי [8] ותנן נמי כל חמתות הצרורות טהורות חוץ משל ערביים אמר רב דימי מנהרדעא [2] האי מאן דחייטיה לגלימיה לא עבד ולא כלום אם איתא דלא מיבעי ליה ליפסוק ולישדייה: רבי ישמעאל אומר ארבעתן ארבע מצות: אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי ישמעאל [9] ולית הלכתא כותיה רבינא הוה קא אזיל אבתריה דמר בר רב אשי בשבתא דריגלא איפסיק קרנא דחוטיה ולא אמר ליה ולא מידי כד מטא לביתיה אמר ליה מהתם איפסיק א"ל אי אמרת לי מהתם שדיתיה והא אמר [10] מר גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא בלאו

[1] אך חלק שאני הכא דבגולגולת תלא רחמנא אמר מר ידך זו קיבורת מנלן דת"ר [2] על ידך זו גובה שביד אתה אומר זו גובה שביד או אינו אלא על ידך ממש אמרה תורה הנח תפילין ביד והנח תפילין בראש מה להלן בגובה שבראש אף כאן בגובה שביד רבי אליעזר אומר אינו צריך הרי הוא אומר [2] והיה לך לאות [3] לך לאות ולא לאחרים לאות ר' יצחק [3] אומר אינו צריך הרי הוא אומר [3] ושמתם את דברי אלה על לבבכם וקשרתם שתהא [4] שימה כנגד הלב ר' חייא [5] ורב אחא בריה דרב אויא מכוין ומנח ליה להדי ליביה רב אשי הוה יתיב קמיה דאמימר הוה ציריא בידיה וקא מתחזיין תפילין אמר ליה לא סבר לה מר לך לאות ולא לאחרים לאות אמר ליה במקום לך לאות איתמר [2] גובה שבראש מנלן דת"ר בין עיניך זו גובה שבראש אתה אומר זו גובה שבראש או אינו אלא בין עיניך ממש נאמר כאן בין עיניך ונאמר להלן [4] לא תשימו קרחה בין עיניכם למת מה [5] להלן בגובה שבראש מקום שעושה קרחה אף כאן בגובה של ראש מקום שעושה קרחה ר' יהודה אומר אינו צריך אמרה תורה הנח תפילין ביד הנח תפילין בראש מה להלן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד אף כאן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד לאפוקי בין עיניך דאיכא בשר [6] ושער דאיכא שער לבן ואיכא נמי שער צהוב: ארבע ציציות מעכבות זו את זו שארבעתן מצוה אחת: מאי ביניייהו אמר רב יוסף סדין בציצית איכא ביניייהו רבא בר אהינא אמר טלית בעלת חמש איכא [7] ביניייהו רבינא אמר דרב הונא איכא ביניייהו [7] דאמר רב הונא [2] היוצא בטלית שאינה מצוייצת כהלכתה בשבת חייב חטאת אמר רב שישא בריה דרב אידי [2] האי מאן דבצריה לגלימיה לא עביד ולא כלום שוייה טלית בעלת חמש אמר רב משרשיא [2] האי מאן דצייריה לגלימיה לא עבד ולא כלום מאי טעמא דכמאן דשריה דמי [8] ותנן נמי כל חמתות הצרורות טהורות חוץ משל ערביים אמר רב דימי מנהרדעא [2] האי מאן דחייטיה לגלימיה לא עבד ולא כלום אם איתא דלא מיבעי ליה ליפסוק ולישדייה: רבי ישמעאל אומר ארבעתן ארבע מצות: אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי ישמעאל [9] ולית הלכתא כותיה רבינא הוה קא אזיל אבתריה דמר בר רב אשי בשבתא דריגלא איפסיק קרנא דחוטיה ולא אמר ליה ולא מידי כד מטא לביתיה אמר ליה מהתם איפסיק א"ל אי אמרת לי מהתם שדיתיה והא אמר [10] מר גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא בלאו

הציצית בקרנות הכפל אף על גב שנרדה ודינקה שלא תמזור לאיתנה לא עבד כלום דקופו לתמיד ולחזור לאיתנה ונמצאו ציצית באמצעיתה ואגן כנפות בעינן הלכך מהשתא כמאן דשרייה דמיא [10]: **כל חמתות.** נודות הצרורות שאין שוליהן תפורין אלא צרורין טהורין דאין מקבלין טומאה דרוחין כאילו ניתר הקשר וליכא בית קיבול והוי ככלי הנקוב במוליא רימון: **חוץ משל ערביים.** דדרכן בכך: **האי מאן דחייטיה לגלימיה.** שכפל לטליתו כדפרישית ותפרה שלא תשוב לאיתנה ואפ"ה לא עשה כלום דכמאן [11] דשייריה [12] דמיא: **אם איתא דלא מיבעיא ליה.** אם תרוכה היא לו ואינה צריכה לו תרוכה כל כך [13] ליפסוק אותו כפל ולישדייה ואחר כך יתלה (פסחים דף ו.) שולאין בהלכות הפסח קודם לי' יום: **איפסיק קרנא דחוטיי[14]. ציצית דמר בר רב אשי: מהכא.** דאיפסיקה: **שדיתיה.** הייתי משליכה מעלי לית הלכתא כרבי ישמעאל אלא כתנא קמא וכיון דחסרו אין בה מצוה וכמעט: בלאו

[1] אך חלק שאני הכא דבגולגולת תלא רחמנא אמר מר ידך זו קיבורת מנלן דת"ר [2] על ידך זו גובה שביד אתה אומר זו גובה שביד או אינו אלא על ידך ממש אמרה תורה הנח תפילין ביד והנח תפילין בראש מה להלן בגובה שבראש אף כאן בגובה שביד רבי אליעזר אומר אינו צריך הרי הוא אומר [2] והיה לך לאות [3] לך לאות ולא לאחרים לאות ר' יצחק [3] אומר אינו צריך הרי הוא אומר [3] ושמתם את דברי אלה על לבבכם וקשרתם שתהא [4] שימה כנגד הלב ר' חייא [5] ורב אחא בריה דרב אויא מכוין ומנח ליה להדי ליביה רב אשי הוה יתיב קמיה דאמימר הוה ציריא בידיה וקא מתחזיין תפילין אמר ליה לא סבר לה מר לך לאות ולא לאחרים לאות אמר ליה במקום לך לאות איתמר [2] גובה שבראש מנלן דת"ר בין עיניך זו גובה שבראש אתה אומר זו גובה שבראש או אינו אלא בין עיניך ממש נאמר כאן בין עיניך ונאמר להלן [4] לא תשימו קרחה בין עיניכם למת מה [5] להלן בגובה שבראש מקום שעושה קרחה אף כאן בגובה של ראש מקום שעושה קרחה ר' יהודה אומר אינו צריך אמרה תורה הנח תפילין ביד הנח תפילין בראש מה להלן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד אף כאן במקום הראוי ליטמא בנגע אחד לאפוקי בין עיניך דאיכא בשר [6] ושער דאיכא שער לבן ואיכא נמי שער צהוב: ארבע ציציות מעכבות זו את זו שארבעתן מצוה אחת: מאי ביניייהו אמר רב יוסף סדין בציצית איכא ביניייהו רבא בר אהינא אמר טלית בעלת חמש איכא [7] ביניייהו רבינא אמר דרב הונא איכא ביניייהו [7] דאמר רב הונא [2] היוצא בטלית שאינה מצוייצת כהלכתה בשבת חייב חטאת אמר רב שישא בריה דרב אידי [2] האי מאן דבצריה לגלימיה לא עביד ולא כלום שוייה טלית בעלת חמש אמר רב משרשיא [2] האי מאן דצייריה לגלימיה לא עבד ולא כלום מאי טעמא דכמאן דשריה דמי [8] ותנן נמי כל חמתות הצרורות טהורות חוץ משל ערביים אמר רב דימי מנהרדעא [2] האי מאן דחייטיה לגלימיה לא עבד ולא כלום אם איתא דלא מיבעי ליה ליפסוק ולישדייה: רבי ישמעאל אומר ארבעתן ארבע מצות: אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי ישמעאל [9] ולית הלכתא כותיה רבינא הוה קא אזיל אבתריה דמר בר רב אשי בשבתא דריגלא איפסיק קרנא דחוטיה ולא אמר ליה ולא מידי כד מטא לביתיה אמר ליה מהתם איפסיק א"ל אי אמרת לי מהתם שדיתיה והא אמר [10] מר גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא